

Μαθητικός Λόγος

2008: ΕΠΑΙΝΟΣ από το Ίδρυμα Νιόπολη, για την 11ετή συνεχή έκδοση και την ποικιλία της ύλης μας

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΛΟΓΓΟΥ ΤΗΣ ΕΔΕΣΣΑΣ

Την Δευτέρα 17 Οκτωβρίου οι μαθητές του δημοτικού σχολείου ξεκινήσαμε να πάμε μια εκπαιδευτική επίσκεψη στην Έδεσσα, στον Αρχαιολογικό χώρο του λόγγου της Έδεσσας.

Όταν φτάσαμε, η αρχαιολόγος κυρία Μαρία Ελευθεριάδου μας ξενάγησε στην αρχαία πόλη της Έδεσσας.

Στην αρχή είδαμε τα τοίχους της πόλης που ήταν φτιαγμένα από μεγάλους ορθογώνιους πορόλιθους.

Στην συνέχεια μπήκαμε από την νότια πύλη στην πόλη. Προχωρήσαμε στην κεντρική οδό όπου δεξιά και αριστερά υπήρχαν κίονες οι οποίοι κρατούσαν στέγες,

(Η συνέχεια στην 3^η σελίδα)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

ΣΕΛ. 2: Αγιασμός στο Σχολείο μας – Τουρνουά μπάσκετ 3Χ3 **ΣΕΛ. 3:** Εκδρομή στον αρχαιολογικό χώρο του Λόγγου της Έδεσσας **ΣΕΛ. 4:** Στο Κ.Π.Ε. Έδεσσας **ΣΕΛ. 5:** Α΄ τάξη: Οι μαθητές της Α΄ τάξης μας συστήνονται - : Γ΄ τάξη: Οι δώδεκα θεοί του Ολύμπου **ΣΕΛ. 8:** : Γ΄ τάξη: Οι πλανήτες του ηλιακού συστήματος - Δ΄ τάξη: Επαγγέλματα που δεν υπάρχουν πια **ΣΕΛ. 10:** Ε΄ τάξη: Χάρτης **ΣΕΛ. 11:** Ε΄ τάξη: Ρωμαϊκό βασίλειο **ΣΕΛ. 12:** Ε΄ τάξη: Ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος **ΣΕΛ. 13:** ΣΤ΄ τάξη: Γράμμα από την Tseganesh – Το παραμύθι της ημέρας και της νύχτας **ΣΕΛ. 14:** Μακεδονικός Αγώνας **ΣΕΛ. 15:** Ο Παρθενώνας – Ο Αρίων και το δελφίνι Εργασίες του φθινόπωρου **ΣΕΛ. 16:** Ο Pablo Garcia στη Σκύδρα – Γιατί το λέμε; **ΣΕΛ. 17:** Επιτυχόντες στις εισαγωγικές εξετάσεις του 2011 **ΣΕΛ. 18:** Αριστεύσαντες στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο **ΣΕΛ. 19 - 20:** Διασκεδάστε μαθαίνοντας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ
ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ 3Χ3

Το Σάββατο 1 και την Κυριακή 2 Οκτωβρίου διοργανώθηκε ένα τουρνουά μπάσκετ 3Χ3 στην αυλή του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Σκύδρας.

Το τουρνουά διοργάνωσε η Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης (Ε.Ο.Κ) σε συνεργασία με το Δήμο Σκύδρας. Πήραν μέρος 300 περίπου παιδιά Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου με 80 ομάδες.

Το Σχολείο μας συμμετείχε με 3 ομάδες. Τη «ΔΟΞΑ ΡΙΖΟΥ», που την αποτελούσαν οι Βασίλης Κελεσίδης, Παναγιώτης Παπαδόπουλος και ο Γιώργος Φαντίδης, τη «ΡΙΖΟΒΑ CITY», που την αποτελούσαν οι Αλκή Αγαπίδης, Θεόφιλος Φαντίδης και ο Νεόφυτος Χατζηιωαννίδης

και το «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΡΙΖΟΥ», που αποτελούσαν οι Βαγγέλης Παπαδόπουλος, Λευτέρης Παπαδόπουλος και Απόστολος Παπαθεοδώρου. Επειδή ο Βαγγέλης Παπαδόπουλος δεν κατέβηκε στους αγώνες, στην

ομάδα του «ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΡΙΖΟΥ» συμμετείχαν δύο παιδιά από τη Σκύδρα, ο Ανέστης Κερεγκιώτης και ο Στέφανος Καρασαββίδης.

Οι κανονισμοί του παιχνιδιού ήταν οι εξής: Τα δίποντα μετρούσαν για ένα πόντο, τα τρίποντα για δύο πόντους και στα επτά φάουλ οι ομάδες

εκτελούσαν μια βολή. Το παιχνίδι παιζόταν σε μια μπασκέτα.

Το Σάββατο η ομάδα «ΔΟΞΑ ΡΙΖΟΥ» έπαιξε με την ομάδα των «5 ΑΣΤΕΡΩΝ» από την Πετριά και κέρδισε 13 – 9 (Κελεσίδης Βασίλης 5 πόντοι, Παπαδόπουλος Παναγιώτης 5 πόντοι, Φαντίδης Γιώργος 3 πόντοι).

Η «ΡΙΖΟΒΑ ΣΙΤΥ» έπαιξε με τα «ΓΕΡΑΚΙΑ» του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Σκύδρας και κέρδισε 10 – 8 (Αγαπίδης Αλκής 2 πόντοι, Φαντίδης Θεόφιλος 6 πόντοι και Χατζηιωαννίδης Νεόφυτος 2 πόντοι).

Στη συνέχεια οι δύο ομάδες έπαιξαν μεταξύ τους και κέρδισε η «ΔΟΞΑ ΡΙΖΟΥ» με 6 – 3. (Παπαδόπουλος Παναγιώτης 4 πόντοι, Φαντίδης Γιώργος 1 πόντος και Κελεσίδης Βασίλης 1 πόντος). Τους πόντους της «ΡΙΖΟΒΑ CITY» πέτυχαν ο Φαντίδης Θεόφιλος 2, και Χατζηιωαννίδης Νεόφυτος 1.

Το «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΡΙΖΟΥ» έπαιξε με την «ΑΣΤΡΑΠΗ» του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Σκύδρας και έχασε 11 – 2 (Ανέστης Κερεγκιώτης 2 πόντους). Στη συνέχεια έπαιξε με τους «MASTER BOYS» του Δημοτικού Σχολείου Καλής και κέρδισαν 11 – 1 (Παπαθεοδώρου Απόστολος 4 πόντους, Ανέστης Κερεγκιώτης 5 πόντους και Στέφανος Καρασαββίδης 2 πόντους).

Την Κυριακή η «ΔΟΞΑ ΡΙΖΟΥ» έχασε από τους «ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΟΥΣ» του Δημοτικού Σχολείου Δάφνης 9 – 6 και ξαναέχασε 0 – 8 από τους «BLUE TREES» του 1^{ου} Δημοτικού

Κελεσιδης Βασιλης, Φαντίδης Γιώργος, Φαντίδης Χαράλαμπος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΛΟΓΓΟΥ ΤΗΣ ΕΔΕΣΣΑΣ

(Η συνέχεια από την 1^η σελίδα)

για να μπορούν οι άνθρωποι να περπατούν καλυμμένοι στις δύσκολες καιρικές συνθήκες. Δεξιά και αριστερά υπήρχαν κτίρια που στο ισόγειο τους ήταν μαγαζιά και στον 1^ο όροφο ο οποίος έχει γκρεμιστεί τα σπίτια τους. Σ' ένα κτίριο είδαμε σκάλες που οδήγησαν στον 1^ο

όροφο, σε άλλο είδαμε μια κρήνη και ένα πήλινο αγγείο και στην κεντρική οδό είδαμε ένα κέντρο του αποχευτικού δικτύου. Έπειτα είδαμε την κεντρική κρήνη της πόλης.

Μετά μας ανέλαβε η κυρία Μαρία Λούσα και μας οδήγησε στην ανατολική πύλη της πόλης, όπου μας μίλησε για την ιστορία των ανασκαφών, βγάλαμε φωτογραφίες και πήραμε κάποια φυλλάδια.

* * *

Η Αργαία πόλη της Έδεσσας

Μία σημαντική πόλη της αρχαιότητας (nobilis και αξιόλογος κατά τους αρχαίους συγγραφείς Τίτιο Λίβιο και Διόδωρο Σικελιώτη) υπήρξε η Έδεσσα κτισμένη στο φυσικό πέραςμα, όπου ο πανάρχαιος οδικός άξονας που από τον 2ο αι. π.Χ. ονομάστηκε ΕΓΝΑΤΙΑ

Σχολείου Σκύδρας. Το «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΡΙΖΟΥ» νίκησε τους «ΓΡΗΓΟΡΟΥΣ ΑΕΤΟΥΣ» 12 – 10 και στον άλλο αγώνα έχασε 12 – 15 από τους «LAKERS» του Δημοτικού Σχολείου Σκύδρας.

Η «ΡΙΖΟΒΑ CITY» νίκησε τα «ΓΕΡΑΚΙΑ» 10 – 7 και στον άλλο αγώνα έχασε 0 – 7 από τους «BLUE TREES» του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Σκύδρας.

Το «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΡΙΖΟΥ» και η «ΔΟΞΑ ΡΙΖΟΥ» πήραν την 3^η θέση και η «ΡΙΖΟΒΑ CITY» την 4^η θέση.

ΟΔΟΣ εγκαταλείπει την κάτω πεδινή και ανηφορίζει προς την άνω ορεινή Μακεδονία. Ο τόπος όπου αναπτύχθηκε η πόλη στην άκρη του βράχου της σημερινής Έδεσσας και στην κατάφυτη κοιλάδα του Λόγγου, διακρίνεται για τις φυσικές του ομορφιές και σφραγίζεται από την αέναη ροή των νερών, που στις ημέρες μας έχουν διαμορφωθεί στους πασίγνωστους εδεσσαϊκούς καταρράκτες.

Η επιλογή έγινε εξαιτίας των νερών, που προσέφεραν οχυρότητα και γονιμότητα, αλλά ταυτόχρονα ελήφθη υπόψη και η καταστροφική τους δράση. Η μαρτυρία του Στέφανου Βυζάντιου επιβεβαιώνει: «Έδεσσα, πόλις της Συρίας, διά των υδάτων ρύμην ούτω κληθείσα, από της Μακεδονίας» (=Έδεσσα πόλη της Συρίας, που ονομάστηκε έτσι από την ορμή των νερών όπως η Έδεσσα της Μακεδονίας).

Τα παλαιότερα ευρήματα ανάγονται στην νεολιθική εποχή αλλά υπάρχουν περισσότερα σε αριθμό από την εποχή του χαλκού και κυρίως την εποχή του σιδήρου. Τον 6^ο - 5^ο αι. π.Χ. η πόλη εξελίσσεται με ακρόπολη και κάτω πόλη.

Σήμερα έπειτα από τις ανασκαφές που έχουν γίνει μπορεί κανείς να δει το τείχος της πόλης,

τμήματα κτιρίων στην ακρόπολη και κάτω πόλη καθώς και τα αντίστοιχα νεκροταφεία. Το τείχος είναι ένα μνημειακό σύνολο του οποίου η κατασκευή έλαβε υπόψη την διαμόρφωση του εδάφους, την ροή των νερών, αλλά και τις αρχές της οχυρωματικής τέχνης.

Μετά το 168 π.Χ. και την κατάκτησή της από τους Ρωμαίους η πόλη γνώρισε ευημερία και μάλιστα έκοψε νομίσματα τα οποία μαρτυρούν την συμμετοχή της πόλης στην διατήρηση του οδικού άξονα της Εγνατίας οδού. Πολλές επιγραφικές μαρτυρίες βεβαιώνουν την ύπαρξη βουλευτηρίου, γυμνασίου αλλά και ναών του Διός Υψίστου, του Πατρίου Διονύσου και της Θεάς Μα Ανεικήτου. Άλλα μνημεία μαρτυρούν την λατρεία της Θεάς Άρτέμις Αγροτέρας και του φρυγικού θεού Σαβάζιου.

Το δεύτερο μισό του 3ου αι. μ.Χ. η απειλή γοθθικών επιδρομών οδηγεί σε ταχεία επιδιόρθωση του τείχους που κατά την διάρκεια της ρωμαϊκής ειρήνης είχε καταρρεύσει. Ο πειστικός χαρακτήρας των εργασιών οδήγησε τους κατοίκους να χρησιμοποιήσουν ως οικοδομικό υλικό επιτάφια μνημεία των γειτονικών νεκροταφείων. Μεταξύ αυτών είναι και το πολυσυζητημένο ανάγλυφο του ΧΟΙΡΟΥ, ο οποίος, σύμφωνα με την επιγραφή, μαζί με τον κύριο του διέτρεξε την Εγνατία οδό από το Δυρράχιο έως την Έδεσσα για να συμμετάσχει στην μεγάλη μακεδονική γιορτή των φαλλοφοριών (γιορτή αφιερωμένη στον θεό Διόνυσο).

Στη διάρκεια των παλαιοχριστιανικών χρόνων το τείχος ενδυναμώνεται με μία νέα οχυρωματική γραμμή στην σταθερή απόσταση των 6 μ. κατά μήκος της προηγούμενης.

Στο τέλος του 6ου αρχές 7ου αι. διαπιστώνεται μία σταδιακή εγκατάλειψη της κάτω πόλης και περιορισμός της κατοίκησης στην ακρόπολη, που θα εξελιχθεί στο βυζαντινό φρούριο, το «θεοφρούρητο κάστρο των Βοδενών» σύμφωνα με έγγραφο της Λάυρας του 1375 και στην συνέχεια στην σημερινή Έδεσσα.

Από τα σημαντικότερα μνημεία της περιοχής είναι:

Η Νότια Πύλη, η οποία περιλαμβάνει κυκλική αυλή εγγεγραμμένη σε ορθογώνιο πύργο. Απηχεί τις αρχές της οχυρωματικής τέχνης που περιγράφονται στα αρχαία εγχειρίδια.

Η μνημειακή πλακοστρωμένη οδός που διασχίζει όλη την πόλη. Περιστοιχίζεται από κίονες μαρμάρινους και κτιστούς πεσσούς. Ο ένας κίονας είναι κατάγραφος από απελευθερωτικές επιγραφές.

Το τείχος της Έδεσσας, από τα καλύτερα διατηρημένα στη Μακεδονία. Κατασκευάστηκε περίπου το 300 π.Χ. και επιδιορθώθηκε επανειλημμένα σε όλη τη διάρκεια της ζωής της πόλης. Σώζεται σε ύψος 5 μ.

* * *

ΣΤΟ Κ.Π.Ε. ΕΔΕΣΣΑΣ

Στην συνέχεια πήγαμε στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στον χώρο των καταρακτών. Εκεί μας υποδέχτηκε η κυρία Σοφία Θεοδωρίδου η οποία μας μίλησε για τα κέντρα. Στη συνέχεια είδαμε ένα video για τον κύκλο του νερού, για την σημασία των νερών, για την πόλη της Έδεσσας, την χλωρίδα και την πανίδα της Έδεσσας, τους νερόμυλους, το Καναβουργείο και τους καταρράχτες.

Έπειτα παίξαμε ένα παιχνίδι με κάρτες που είχαν φυτά και ζώα της περιοχής.

Μετά κάναμε ένα διάλειμμα και μας έβρασαν σάντουιτς και χυμό.

Αφού τέλειωσε το διάλειμμα, χωριστήκαμε σε δύο ομάδες, το «Οξυγόνο» και το «Υδρογόνο», και κάναμε το πρόγραμμα «Το υπαίθριο μουσείο νερού». Προσπαθήσαμε να αναγνωρίσουμε τα φύλλα των δέντρων, πήγαμε στους καταρράχτες και τέλος στον νερόμυλο.

Όλες οι δραστηριότητες έγιναν με τη βοήθεια της κ. Μαρίας, του κ. Νίκου, του κ. Γιάννη και του κ. Θανάση, που είναι εκπαιδευτικοί και δουλεύουν στο Κ.Π.Ε.

Τέλος επισκεφτήκαμε το ενυδρείο, όπου είδαμε ψάρια, φίδια, κροκόδειλους, ιγκουάνα.

Α' ΤΑΞΗ
ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΝΟΝΤΑΙ

Είμαι ο ...

Είμαι η ...

Είμαι ο ...

Είμαι η ...

Η παρέα της
Α'
τάξης

Γ' ΤΑΞΗ
ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΘΕΟΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Στα πλαίσια του μαθήματος της Ιστορίας οι μαθητές της Γ' τάξης γνώρισαν τους 12 θεούς του Ολύμπου και βρήκαν πληροφορίες γι' αυτούς. Για κάποιους από τους θεούς πληροφορίες βρήκαν οι μαθητές της ΣΤ' τάξης.

* * *

Οι δώδεκα Θεοί του Ολύμπου είναι οι κύριοι θεοί της Ελληνικής μυθολογίας που κατοικούσαν στη κορυφή του Ολύμπου. Οι Ολύμπιοι θεοί κέρδισαν την εξουσία νικώντας τους Τιτάνες στην Τιτανομαχία.

Οι θεοί που αποτελούσαν το δωδεκάθεο ήταν: ο Δίας, η Ήρα, ο Ποσειδώνας, η Δήμητρα, η Αφροδίτη, ο Απόλλωνας, ο Άρης, η Αθηνά, ο Ήφαιστος, η Άρτεμις, η Εστία, ο Ερμής.

Δίας

Ο Δίας ή Ζeus στην Ελληνική μυθολογία είναι ο νεότερος γιος του Κρόνου και της Ρέας, εγγονός του Ουρανού και της Γαίας. Είναι η ύψιστη θεότητα του

αρχαιοελληνικού πανθέου, καθώς και θεός του ουρανού και του κεραυνού. Ο Δίας υπήρξε ανέκαθεν μετεωρολογικός θεός, ελεγκτής της αστραπής, του κεραυνού και της βροχής και επίσης ήταν ο δυνατότερος και σπουδαιότερος θεός όλων των μυθολογικών όντων και θεών. Κρατούσε αστροπελέκια και τα έριχνε, όταν ήταν θυμωμένος.

Λεγόταν και Ξένιος Ζeus, γιατί προστάτευε τους ξένους.

Θεά Αθηνά

Η Αθηνά κατά την ελληνική μυθολογία, ήταν θεά της σοφίας, της στρατηγικής και του πολέμου.

Πριν ακόμα γεννηθεί η Αθηνά, ο Δίας κατάπιε τη μητέρα της, τη σοφή Μήτιδα, γιατί έμαθε

πως αυτή, μετά την Αθηνά, θα γεννούσε έναν θεό που θα του έπαιρνε το θρόνο.

Όταν έφτασε η ώρα να γεννηθεί η θεά, ο Δίας διέταξε τον Προμηθέα να του ανοίξει το κεφάλι. Τότε βγήκε έξω πάνοπλη η θεά, που έγινε το πιο αγαπημένο παιδί του Δία. Η Αθηνά ήταν πάντα στο πλευρό του πατέρα της, με τον οποίο την ένωνε ένας ιδιαίτερος δεσμός. Ήταν θεά της σοφίας, της γενναιότητας, του εμπορίου, των τεχνών και του πολέμου. Σύμβολό της είχε την κουκουβάγια και την ελιά. Έφερε μια ασπίδα από δέρμα κατσίκας, ονομαζόμενη ως Αιγίς, που της είχε δοθεί από τον πατέρα της και τη συνόδευε η θεά Νίκη.

Ως θεά του πολέμου, η Αθηνά συχνά βοήθησε ήρωες, ενδιαφερόταν περισσότερο για την ασφάλεια των παλικαριών και λιγότερο για τις αιματοχυσίες. Τους βοηθούσε σε κάθε δύσκολη στιγμή και φρόντιζε να βγουν ασφαλείς από τον πόλεμο, χωρίς όμως αυτοί να γνωρίζουν την ανάμειξή της.

Ο Παρθενώνας στην Αθήνα είναι ο πιο διάσημος ναός αφιερωμένος σ' αυτήν.

Ορφανίδου Μαρία

* * *

Άρης

Ο Άρης, γιος του Δία και της Ήρας, γεννήθηκε στον ουρανό. Ήταν θεός του πολέμου και του μίσους. Χαιρόταν με τη σφαγή και το αίμα. Φορούσε πάντα πανοπλία, κρατούσε όπλα και του άρεσε να σκορπά τον τρόμο στους ανθρώπους. Είχε δυο γιους, το Δείμο και το Φόβο. Έδωσαν τα ονόματά τους στους αντίστοιχους δορυφόρους του πλανήτη Άρη.

Ο θεός Άρης πήρε μέρος στον πόλεμο της Τροίας, με το μέρος των Τρώων.

Ήφαιστος

Ο Ήφαιστος ήταν θεός της φωτιάς και της μεταλλουργίας. Στην ελληνικά μυθολογία ο Όμηρος αναφέρει ότι ήταν γιος του Δία και της Ήρας, ωστόσο ο Ησίοδος παρουσιάζει το θεό ως τέκνο μόνο της Ήρας.

Γεννήθηκε άσχημος και παραμορφωμένος τόσο που η ίδια του η μητέρα τον πέταξε από τον Όλυμπο. Έπεσε στη θάλασσα όπου τον μάζεψαν η Θέτις και η Ευρυνόμη, οι οποίες τον μεγάλωσαν για 9 χρόνια. Μόλις μεγάλωσε, έκανε το πρώτο εργαστήριο στο βυθό του Αιγαίου. Μια μέρα η Ήρα ζηλεύοντας τα κοσμήματα της Θέτιδας την ρώτησε πού τα βρήκε. Αυτή της απάντησε ότι τα έκανε ο Ήφαιστος. Έτσι τον ξανάφερε πάλι στον

Όλυμπο. Εκεί, του πρόσφερε ένα εργαστήριο και του έδωσε για σύζυγο την όμορφη Αφροδίτη.

Παπουτσής Γιώργος

* * *

Ερμής

Ο Ερμής είναι ο αγγελιαφόρος των θεών. Λειτουργεί ως ψυχοπομπός, οδηγεί δηλαδή τις ψυχές των νεκρών στον Άδη. Στη φαντασία των αρχαίων Ελλήνων παρουσιαζόταν σαν ένας ακούραστος δρομέας, με μεγάλες δυνατότητες ευλυγισίας και τεράστιες δυνάμεις αντοχής. Στις

περισσότερες αρχαίες παραστάσεις εμφανίζεται μ' ένα πλατύ καπέλο στο κεφάλι, με φτερά στην πλάτη και σανδάλια για παπούτσια.

Εκείνος είναι που εισήγαγε τα γράμματα και τις επιστήμες στην ανθρωπότητα.

Υπάρχουν μύθοι που αποδίδουν σε αυτόν τη μετάδοση της γνώσης της φωτιάς στους ανθρώπους. Ταυτόχρονα είναι προστάτης του εμπορίου.

Ανδρεάδης Άκης

* * *

Ήρα

Στην ελληνική μυθολογία η Ήρα ήταν αδερφή και σύζυγος του Δία, κόρη του Κρόνου και της Ρέας.

Κατοικούσε στο παλάτι του Δία και ήταν βασίλισσα του κόσμου. Ήταν η θεά του γάμου και προστάτιδα των γυναικών. Ζήλευε τον άνδρα της Δία για τις απιστίες του προς αυτήν και πολλές φορές εκδικήθηκε τις γυναίκες με

τις οποίες

την απατούσε ο Δίας. Είχε για σύμβολο της τον χρυσό θρόνο, το σκήπτρο, το στέμμα και το παγώνι.

Στέλλα Χοτζιόλι

* * *

Αφροδίτη

Η Αφροδίτη ήταν θεά της ομορφιάς και του έρωτα. Ήταν κόρη του Δία

και της Διώνης. Ένας μύθος λέει πως η Αφροδίτη γεννήθηκε μέσα από τη θάλασσα, κοντά στην Κύπρο. Σύμφωνα με άλλο μύθο η θεά αναδύθηκε μέσα από τα κύματα κοντά στη Ρόδο. Ήταν μητέρα του φτερωτού θεού Έρωτα, που με τα βέλη του σημάδευε τις καρδιές των ανθρώπων. Παντρεύτηκε το θεό Ήφαιστό.

Συσούρκα Ιωάννα

* * *

Ποσειδώνας

Ο Ποσειδώνας ήταν θεός της θάλασσας. Είχε ένα ωραίο παλάτι στο βυθό της θάλασσας όπου ζούσε με τη γυναίκα του, την Αμφιτρίτη. Είχε ένα χρυσό άρμα με το

οποίο μπορούσε να ταξιδεύει πάνω στα κύματα. Όταν θύμωνε, χτυπούσε με τη φοβερή του τρίαινα τη θάλασσα και σήκωνε κύματα θεόρατα. Ιερά ζώα του Ποσειδώνα ήταν το δελφίνι, το άλογο και ο ταύρος.

Αλεξάνδρα Ταφάνι

* * *

Απόλλωνας

Ο θεός του φωτός, *Απόλλων*, ο γιος του Δία και της *Λητώς*, γεννήθηκε μαζί με την δίδυμη αδελφή του *Άρτεμη*, στις παρυφές του όρους Κύθνου, στο νησί της *Δήλου*. Σαν θεός του καθαρού φωτός, ήταν εχθρός του σκοταδιού, της αμάθειας και της

κακότητας. Ο Απόλλων ήταν ο θεός του φωτός, του πολιτισμού, της ηθικής, ο οποίος μάχονταν εναντίον κάθε βαρβαρότητας, αναρχίας και κακίας. Ο θεός του εξαγνισμού, ήταν συνδεδεμένος πολύ και με τις καλές τέχνες. Ως θεός της μουσικής, παρουσιάζεται να παίζει πάντοτε την λύρα. Ήταν επίσης θεός του αγροτικού χορού, που περιείχε τραγούδι και μουσική.

Κελεσίδης Βασίλης, Φαντίδης Γιώργος

(ΣΤ΄ Τάξη)

* * *

Άρτεμις

Η Άρτεμη είναι η θεά του κυνηγιού, η προστάτιδα των άγριων ζώων, των βουνών και

των δασών. Ακόμη θεωρείται προστάτης των μικρών κοριτσιών ενώ ο δίδυμος αδελφός της Απόλλωνας, των μικρών αγοριών. Κόρη του Δία και της Λητώς, γεννημένη πριν από τον αδελφό της στο ξερονήσι της μετέπειτα ονομαζόμενης Δήλου, η Άρτεμη βοήθησε την μητέρα της να ξεγεννήσει τον αδελφό της.

Μία από τις ομορφότερες θεές της αρχαιότητας γρήγορα έγινε ένα από τα αγαπημένα παιδιά του Δία, ο οποίος την θαύμαζε για την επιμονή της και την σταθερή υποταγή στα πιστεύω της. Ορκισμένη παρθένα η Θεά Άρτεμη ήταν αφοσιωμένη στα πιστεύω της και τιμωρούσε όποιον δεν την σεβότανε ακόμη και για μικρό λόγο και χωρίς σχεδόν ποτέ να συγχωρεί. Πολλές ήταν οι ακόλουθές της τόσο στην κύρια ασχολία της, το κυνήγι, όσο και γενικότερα στη ζωή. Η Θεά απαιτούσε από κάθε ακόλουθό της αλλά και κάθε ιερείά της να δείχνουν τον ίδιο ζήλο και αφοσίωση στα πιστεύω και στις αρχές της και ιδιαίτερα στην παρθενία που αυτή πρώτη παραδειγματικά φυλούσε. Αρκετές είναι οι περιπτώσεις που κάποια ακόλουθός της παρασερνόταν από κάποιον θεό ή θνητό και στην συνέχεια γνώριζε την οργή της Άρτεμης και θανατωνόταν.

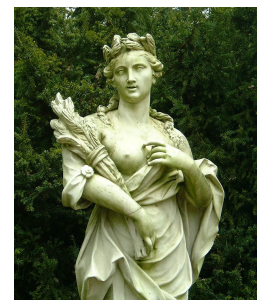

Κελεσίδης Νίκος, Ταφάνι Έντα (ΣΤ΄ Τάξη)

* * *

Δήμητρα

Η Δήμητρα στην ελληνική μυθολογία ήταν η ιδε ατή ανθρωπόμορφη θεότητα της καλλιέργειας, δηλαδή της γεωργίας, αλλά και της ελεύθερης βλάστησης, του εδάφους και της γονιμότητας αυτού, συνέπεια των οποίων ήταν να θεωρείται και προστάτιδα του γάμου και της μητρότητας των ανθρώπων. Ήταν Ολύμπια (κύρια) θεότητα.

Η Δήμητρα ήταν κόρη του Κρόνου και της Ρέας. Αδερφή της Ήρας, της Εστίας, του Δία και του Ποσειδώνα. Η γέννησή της ακολούθησε την ίδια μοίρα με των αδερφών της. Ο Κρόνος κατάπινε τα παιδιά του μόλις γεννιόντουσαν από φόβο μην του πάρουν το θρόνο. Η Ρέα μην αντέχοντας άλλο να χάνει τα παιδιά της, βοήθησε τον μικρότερο, τον Δία, να εκθρονίσει

τον Κρόνο με ένα τέχνασμα και να ελευθερώσει τα αδέρφια του από την κοιλιά τους πατέρα τους.

**Αγαπίδης Άλκης, Ποτουρίδης Ιωακείμ
(ΣΤ΄ Τάξη)**

* * *

Εστία

Στην ελληνική **μυθολογία**, η Εστία είναι η θεά της εστίας, της οικιακής ζωής και της οικογένειας, η οποία λάμβανε την πρώτη προσφορά σε κάθε θυσία στο σπιτικό, αλλά δεν είχε δημόσια λατρεία.

Στην Ρωμαϊκή μυθολογία η σχεδόν αντίστοιχή της ήταν η Βέστα, που προσωποποιούσε τη δημόσια εστία, και της οποίας η λατρεία έδενε τους Ρωμαίους με μια μορφή εκτεταμένης οικογένειας.

Το όνομά της σημαίνει “σπίτι και εστία”: το σπιτικό και τους κατοίκους του. Η Εστία συμβολίζει την συμμαχία μεταξύ των αποικιών

και των μητέρων-πόλεων τους και είναι η μεγαλύτερη κόρη της Ρέας και του Κρόνου, αδερφή των Δία, της Ήρας, του Άδη του Ποσειδώνα και της Δήμητρας. Αρχικά εντασσόταν στους Δώδεκα Ολύμπιους, αλλά αργότερα αντικαταστάθηκε από τον Διόνυσο.

Αμέσως μετά την γέννησή τους, ο Κρόνος κατάπιε την Εστία και τα αδέρφια της εκτός από τον Δία, ο οποίος αργότερα τους διέσωσε και τους οδήγησε σε πόλεμο εναντίον του Κρόνου και των άλλων Τιτάνων. Η Εστία ορκίστηκε να παραμείνει για πάντα παρθένα και αρνήθηκε στα καλέσματα του Ποσειδώνα και του Απόλλωνα.

Η Εστία, η Αθηνά και η Άρτεμη ήταν οι μόνες Θεές που πάνω τους δεν είχε δύναμη η Αφροδίτη (που είχε υποτάξει το σύνολο Θεών και ανθρώπων).

Φαντίδης Θεόφιλος,

Χατζιωαννίδης Νεόφυτος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ο μέχρι σήμερα πιο αποδεκτός κατάλογος πλανητών αποτελείται από τους 8 παρακάτω πλανήτες:

1. Ερμής. Ο Ερμής είναι ο πλησιέστερος στον Ήλιο πλανήτης, και ο μικρότερος στο Ηλιακό Σύστημα. Ονομάστηκε με το όνομα του ελληνικού θεού Ερμή, που ήταν αγγελιαφόρος των θεών.

2. Αφροδίτη.

Η Αφροδίτη ήταν γνωστή από τους αρχαίους

χρόνους, καθώς είναι εύκολα ορατή στον ουρανό. Η θεά Αφροδίτη κατά

τη μυθολογία ήταν η προσωποποίηση της ομορφιάς και η προστάτιδα του έρωτα. Έτσι είναι προφανής ο λόγος που δόθηκε το όνομα της πιο λαμπερής θεάς στο συγκεκριμένο πλανήτη.

3. Γη. Η Γη είναι ο πλανήτης στον οποίο κατοικούν οι άνθρωποι. Πήρε το όνομά του από τη θεά Γαία, τη γιαγιά του Δία.

4. Άρης. Η ονομασία του προέρχεται από τον Ολύμπιο θεό του πολέμου της Ελληνικής Μυθολογίας, τον Άρη. Οι δε ονομασίες των δορυφόρων του δόθηκαν από τους δύο γιους του Άρη, τον Δείμο και τον Φόβο.

5. Δίας. Ο Δίας είναι ο μεγαλύτερος πλανήτης του Ηλιακού Συστήματος. Πήρε το όνομά του από το θεό Δία, βασιλιά θεών και ανθρώπων.

6. Ο Κρόνος. Ο δεύτερος μεγαλύτερος του Ηλιακού Συστήματος μετά το Δία. Πήρε το όνομά του από τον Κρόνο που ήταν Τιτάνας και πατέρας του Δία.

7. Ποσειδώνας. Ο πλανήτης πήρε το όνομά του από τον Ποσειδώνα που ήταν ο θεός της θάλασσας.

8. Ουρανός. Το όνομα προέρχεται από την αρχαία ελληνική θεότητα του ουρανού, ο οποίος ήταν πατέρας του Κρόνου και παπούς του Δία.

Παπουτσής Γιώργος

Δ΄ ΤΑΞΗ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΑ

Στη 2^η ενότητα της Γλώσσας, με αφορμή τα μαθήματα «Ο Νερουλός» και «Ο Παγοπώλης», μιλήσαμε για τα επαγγέλματα που δεν υπάρχουν πια. Οι μαθητές της Δ΄ τάξης συγκέντρωσαν πληροφορίες για τα επαγγέλματα αυτά.

* * *

Η **τεχνολογία**, η **πρόοδος** και η **εκβιομηχάνιση** παρέσυραν και εξαφάνισαν πολλά από τα **επαγγέλματα** του παρελθόντος. Μερικά απ' αυτά μπορεί να τα συναντήσουμε και στις μέρες μας, άλλα πάλι όχι. Τέτοια επαγγέλματα ήταν:

Ο Γανωτής

Τεχνίτης που επικαλύπτει τα χάλκινα σκεύη με κασσίτερο. Στις μέρες μας σε χωριά αραιά και που περνούν γυναίκες γανωτρίες.

Ο Αγωγάτης

Ένα επάγγελμα προπολεμικό. Ήταν «οι πρόδρομοι των αυτοκινητιστών». Πραγματοποιούσαν επί πληρωμή ιδιωτικές μεταφορές εμπορευμάτων, κρασιών. Διακινούσαν ταξιδιώτες, ιδιώτες, γιατρούς για επίσκεψη σε ασθενείς, κρατικούς λειτουργούς για την εκτέλεση υπηρεσίας. Κυρίως μετέφεραν δημητριακά ή όσπρια ή κρέας για ανεφοδιασμό των κατοίκων. Επίσης μετέφεραν και επισκέπτες στις απομακρυσμένες περιοχές. Λόγω των μεγάλων αποστάσεων μεταξύ των οικισμών, η μετακίνηση των ανθρώπων και η διακίνηση των προϊόντων με τα ζώα ήταν ο κυρίαρχος τρόπος μεταφοράς. Η αμοιβή του αγωγάτη ήταν σχετικά καλή για εκείνα τα χρόνια, όμως η δουλειά ήταν δύσκολη και εξαντλητική.

Ο λατερνατζής

Πλανόδιος μουσικός που έπαιζε τη λατέρνα.

Ο αρκουδιάρης

Ή αρκουδόγυφτος φερόταν συνήθως ο τσιγγάνος εκείνος που περίφερε αρκούδα σε υπαίθριες παραστάσεις.

Ο σαλεπιτζής

Ένας απ' τους γραφικότερους πλανοδίους επαγγελματίες. Με την κατάσπρη ποδιά του και το σκούφο, τυλιγμένος στα ζεστά, τη φουφού αναμμένη, ένα μικρό σκαμνί, το αστραφτερό χάλκινο γκιούμι, τα κουπάκια και το δίσκο, διαλαλούσε στους παγωμένους δρόμους το αχνιστό και μυρωμένο σαλέπι.

Ο λεμονατζής

Ο λεμονατζής έκανε την εμφάνισή του από τις 10 το πρωί μέχρι αργά το απόγευμα. Ετοίμαζε στο σπίτι του από νωρίς τη λεμονάδα, την οποία τοποθετούσε στο κέντρο ενός χάλκινου, γυαλιστερού ντεπόζιτου και γύρω γύρω έβαζε πάγο. Συνήθως οι λεμονατζήδες ήταν Αρβανίτες.

Ο μπουγατσατζής

Η προετοιμασία της μπουγάτσας γινόταν στο σπίτι του μπουγατσατζή από το απόγευμα της προηγούμενης μέρας. Κατά τις 7 – 8 η ώρα έβγαινε στην πλατεία, συνήθως είχε το στέκι του, και την πουλούσε στους περαστικούς που πήγαιναν εκείνη την ώρα στη δουλειά τους. Η τιμή της ήταν μία δραχμή το κομμάτι ή 3 δραχμές η οκά.

Ο καλαθάς

Μια ασχολία που υπάρχει ακόμη. Η κατασκευή καλαθιών που η κατάλληλη εποχή τους ήταν η άνοιξη ή το φθινόπωρο.

Ο καρεκλάς

Ήταν ο τεχνίτης που γνώριζε να πλέκει με επιδεξιότητα το χόρτο (σάζι) στο ξύλινο πλαίσιο μιας καρέκλας.

Ο παγοπώλης

Ήταν απ' τους πιο αγαπημένους και ευπρόσδεκτους τακτικούς επισκέπτες των νοικοκυριών. Γυρνούσε από σπίτι σε σπίτι και έβαζε πάγο στα ψυγεία της εποχής.

Αλλά παλιά επαγγέλματα ήταν ο γαλατάς, ο νερουλάς, ο πεταλωτής, ο πλανόδιος φωτογράφος.

Η ζωή παλιά, όπως και σήμερα, είχε και θα έχει απαιτήσεις. Κάθε άνθρωπος ήταν και είναι υποχρεωμένος να εξασφαλίσει την τροφή και τη στέγη του, την ενδυμασία του, την ψυχαγωγία του. Για να καλύψει όλες αυτές τις ανάγκες του θα πρέπει να εργάζεται, θα πρέπει να ασκεί κάποιο επάγγελμα. Πολλά από τα επαγγέλματα του χθες δεν υπάρχουν σήμερα.

Σιδηροπούλου Σταυρούλα (Δ' Τάξη)

* * *

Ο τσαγκάρης

Το επάγγελμα του τσαγκάρη είναι να φτιάχνει παπούτσια, αλλά σήμερα όταν λέμε τσαγκάρης εννοούμε τον τεχνίτη που επιδιορθώνει τα χαλασμένα παπούτσια. Το τσαγκαράδικο ήταν ο χώρος όπου ήταν ο πάγκος, οι βελόνες, οι σακοράφες, τα σουβλιά τα σφυράκια και οι λίμες, οι τανάλιες και τα καλαπόδια. Τότε δεν υπήρχαν κόλλες και μηχανές. Ο τσαγκάρης δούλευε ώρες ατέλειωτες φορώντας πάντα τη χαρακτηριστική δερμάτινη ποδιά του. Εκεί δεχόταν και τις παραγγελίες των πελατών του. Ένα ζευγάρι παπούτσια τότε κόστιζε σχεδόν μια χρυσή λίρα και για να

φτιαχτούν χρειάζονταν 2-3 μέρες δουλειά. Τα παπούτσια ήταν εξολοκλήρου χειροποίητα, ήταν ραφτά και καρφωτά. Για να τα κατασκευάσει αγόραζε το δέρμα. Το ψιλό δέρμα το χρησιμοποιούσε για το πάνω μέρος του παπουτσιού και το χοντρό για τις σόλες.

Παρασκευαΐδου Αθανασία (Δ΄ Τάξη)

* * *

Πολλά επαγγέλματα που υπήρχαν παλιότερα έχουν εξελιχθεί, ενώ μερικά δεν υπάρχουν πια. Η πολιτισμική ανάπτυξη ευνόησε την εξαφάνισή τους. Συνήθως είναι επαγγέλματα που έχουν σχέση με τα χειρωνακτικά προϊόντα, γιατί αντικαταστάθηκαν από τα βιομηχανικά.

Παλιότερα υπήρχαν **οι κεντήτριες** που κεντούσαν ωραία σχέδια οι ίδιες τους χωρίς μηχανές, όπως σήμερα. Εκτός από καρδέες, σεμέδες, και πλεκτά κεντήματα, κεντούσαν και τις παραδοσιακές στολές. Σήμερα αυτό το επάγγελμα το συναντάμε σε μερικά παραδοσιακά χωριά.

Επίσης, παλιότερα υπήρχαν **οι υφάντρες** του αργαλειού που έκαναν ωραία υφαντά ριχτάρια και υφαντές κουβέρτες με υπέροχα χειροποίητα σχέδια.

Μια τέχνη που έχει εξαφανιστεί σήμερα είναι εκείνη **του χαλκοτεχνίτη** που με πρίτεχνη επιμέλεια σμίλευε τον χαλκό κι έφτιαχνε είδη λαϊκής τέχνης, όπως γκιούμια, κανατάκια κ.ά. Αυτά διακοσμούσαν τα παλιά τζάκια. Ακόμα έκαναν και είδη οικιακής χρήσης, όπως κατσαρόλες, ταβάδες, ταψιά κ.ά. Σήμερα χάλκινα σκεύη συναντάμε σε μουσεία λαϊκής τέχνης.

Παλιότερα ήταν διαδεδομένη η τέχνη **της ξυλογλυπτικής** που σήμερα περιορίστηκε στο χώρο της εκκλησιαστικής παράδοσης και πιο πολύ στην κατασκευή τέμπλων.

Η τέχνη **του λουστραδόρου** του δρόμου που έβαφε και γυάλιζε μετά τα παπούτσια των περαστικών έχει επίσης εξαφανιστεί.

Ένα άλλο επάγγελμα που εξαφανίστηκε είναι **του αμαξά**. Επειδή δεν υπήρχαν αυτοκίνητα, η μετακίνηση γινόταν με άμαξες που έσερναν άλογα έναντι αμοιβής του. Σήμερα συναντάμε άμαξες για τουριστικούς λόγους που κάνουν βόλτες τους ξένους, για να δουν τα αξιοθέατα μιας πόλης, κυρίως στα νησιά Κέρκυρα, Κεφαλονιά, Σκιάθο, Πάρο, Θάσο κ.ά. Όλα αυτά μας παραπέμπουν σε ρομαντικές περιπλανήσεις μιας παλιότερης κουλτούρας απλούστερης ζωής.

Ανθοπούλου Δήμητρα (Δ΄ Τάξη)

**Ε΄ ΤΑΞΗ
ΧΑΡΤΗΣ**

Στα πλαίσια του μαθήματος της Γεωγραφίας μάθαμε για τους χάρτες και βρήκαμε πληροφορίες σχετικά μ' αυτούς.

* * *

Ο **χάρτης** είναι μια οπτική απεικόνιση μιας περιοχής και των σχέσεων μεταξύ στοιχείων αυτής. Μπορεί να απεικονίζει την επιφάνεια της γης ή κάποιο τμήμα της (ηπείρους, χώρες, νομούς κτλ.), ή τμήμα της θάλασσα ή της ουράνιας σφαίρας. Πολλοί χάρτες είναι στατικές, δυσδιάστατες και γεωμετρικά ακριβείς αναπαραστάσεις του τρισδιάστατου χώρου, ενώ άλλοι είναι δυναμικοί ή διαδραστικοί, ακόμα και τρισδιάστατοι. Η υποτύπωση γίνεται με ανάλογη σμίκρυνση, με καθορισμένη αναλογία που λέγεται κλίμακα χάρτου και σημειώνεται με το σύμβολο της διαίρεσης. Η κλίμακα αυτή

αναγράφεται σε εμφανές μέρος πάνω στο χάρτη. Έτσι π.χ. **1:100.000** σημαίνει πως οποιαδήποτε

μονάδα μήκους επί του χάρτη (π.χ. χιλιοστό, ή εκατοστό, ή μέτρο κ.λπ.) αντιστοιχεί στην πραγματικότητα σε 100.000 φορές την ίδια μονάδα επί του εικονιζόμενου εδάφους. Στους διάφορους τύπους χαρτών περιλαμβάνονται όλα τα στοιχεία εκείνα που ενδιαφέρουν αντίστοιχα τον χρήστη.

Οι χάρτες είναι πολύ χρήσιμοι στον άνθρωπο για διάφορους λόγους. Με βάση αυτούς επιτυγχάνεται ο προσανατολισμός, έτσι ώστε να μπορεί κάποιος να καθοδηγηθεί σε ένα ξένο για αυτόν μέρος, να εντοπίσει τη θέση του σε μια γεωγραφική περιοχή, να σχεδιάζονται τα μεγάλα τεχνικά και στρατιωτικά έργα κτλ. Η επιστημονική υποτύπωση των χαρτών λέγεται χαρτογραφία, η δε εργασία επ' αυτής χαρτογράφηση.

Οι χάρτες που απεικονίζουν τμήματα της γήινης επιφάνειας λέγονται γεωγραφικοί και

Παπαδόπουλος Λευτέρης, Παπαθεοδώρου Απόστολος (Ε΄ Τάξη)

ΡΩΜΑΪΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Στα πλαίσια του μαθήματος της Ιστορίας βρήκαμε πληροφορίες σχετικά με τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.

* * *

Με τον όρο **Ρωμαϊκό Βασίλειο** (Λατινικά: *Regnum Romanum*) εννοείται η περίοδος εκείνη της αρχαίας ρωμαϊκής ιστορίας πριν από την ίδρυση της Ρωμαϊκής Δημοκρατίας, κατά την οποία το πολίτευμα του κράτους ήταν η μοναρχία. Καμιά πληροφορία που είναι διαθέσιμη για τη συγκεκριμένη περίοδο δεν έχει απολύτως εξακριβωθεί, καθώς οι πηγές εντάσσονται σε μεταγενέστερες εποχές (δημοκρατική και αυτοκρατορική) και επιπροσθέτως συγχέουν τα ιστορικά γεγονότα με τον μύθο. Σύμφωνα με την παράδοση η εποχή αυτή έχει σαν έτος έναρξης το 753 π.Χ., μυθική ημερομηνία ίδρυσης της Ρώμης, και τελειώνει το 510/509 π.Χ., με την εκθρόνιση του εβδόμου και τελευταίου βασιλιά της πόλης.

Κατά την πρώιμη ρωμαϊκή ιστορία, κεφαλή του κράτους ήταν ο «*Rex*» (σημαίνει βασιλιάς), τον οποίο εξέλεγαν οι «*patres*», δηλαδή οι άρχουσες οικογένειες (εκτός από τον Ρωμύλο, τον ιδρυτή της πόλης), προκειμένου να κυβερνήσει την πόλη. Δεν υπάρχουν σωζόμενες αναφορές σχετικά με τα κριτήρια εκλογής των πρώτων τεσσάρων βασιλέων της Ρώμης, αν και για τους τρεις επόμενους υιοθετήθηκε μια γραμμή συγγενικής διαδοχής από την οικογένεια της μητέρας. Συνεπώς οι αρχαίοι ιστορικοί υιοθετούν την άποψη πως ο βασιλιάς επιλεγόταν

διακρίνονται σε πολιτικούς, γεωφυσικούς και τοπογραφικούς.

Επίσης υπάρχουν και

- ανάγλυφοι χάρτες, (συνηθέστερα γεωφυσικοί)
- αρχαιολογικοί χάρτες
- εδαφολογικοί
- ιστορικοί χάρτες
- γεωλογικοί χάρτες (απεικονίζουν τα πετρώματα μιας περιοχής συνήθως σε υπόβαθρο τοπογραφικού χάρτη)
- μετεωρολογικοί χάρτες
- ναυτικοί χάρτες
- ουράνιοι χάρτες
- στρατιωτικοί χάρτες (περιορισμένης χρήσης)
- τουριστικοί χάρτες
- χάρτες παραγωγής προϊόντων κ.ά.

βάσει της αρετής του. Όσο για τις εξουσίες που κατείχε, οι ιστορικές πηγές του αποδίδουν

αρμοδιότητες ανάλογες με αυτές των υπάτων της δημοκρατικής περιόδου. Ορισμένοι μελετητές υποστηρίζουν πως η πραγματική εξουσία ανήκε στο λαό και πως ο βασιλιάς ήταν απλώς το εκτελεστικό όργανο, ενώ άλλοι αποδίδουν στον βασιλιά απόλυτη εξουσία, με τον λαό και τη Σύγκλητο να περιορίζονται σε δευτερεύοντες ρόλους.

Υποθέτοντας πως όντως ίσχυαν οι εξουσίες τις οποίες η παράδοση αποδίδει στο πρόσωπο αυτό, αυτές θα ήταν: η εκτελεστική εξουσία, η διοίκηση του στρατού, η πρωτοκαθεδρία στη θρησκευτική ζωή, η νομοθετική και δικαστική εξουσία. Τέλος θεωρούνταν ο αντιπρόσωπος των Ρωμαίων απέναντι στους θεούς. Με την ιδιότητα

αυτή επιβίωσε το αξίωμα μετά το πέρας της μοναρχίας, με τη μορφή του «*rex sacrorum*».
Παπαδόπουλος Ευάγγελος, Φαντίδης Ιωακείμ (Ε΄ Τάξη)

Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Στα πλαίσια 1^{ης} της ενότητας «Ο φίλος μας το περιβάλλον» του μαθήματος της Γλώσσας βρήκαμε και γράψαμε πληροφορίες σχετικές με τη ρύπανση του περιβάλλοντος.

* * *

Η ρύπανση των υδάτων δημιουργείται με την απελευθέρωση σε λίμνες, ποτάμια και θάλασσες ουσιών οι οποίες είτε διαλύονται, είτε κατακάθονται στον πυθμένα. Οι ρύποι αυτοί είναι πάρα πολλοί και αυτό, γιατί στο υδάτινο ορίζοντα καταλήγουν και οι ρύποι από την ρύπανση της ατμόσφαιρας και του εδάφους μέσω των βροχών και της απορροής.

Αστικά λύματα: Στη χώρα μας, οι απορροφητικοί βόθροι που εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται σε μεγάλο ποσοστό, αποτελούν το χειρότερο μέσο διάθεσης των ακάθαρτων νερών, αφού ρυπαίνουν το φυσικό αποδέκτη, το έδαφος και τα υπόγεια νερά. Τα απορρυπαντικά επίσης ρυπαίνουν.

Αγροτική ρύπανση: Η ρύπανση που προκαλείται στα νερά από τις γεωργικές δραστηριότητες αφορά τη ρύπανση από τα λιπάσματα που έχει σχέση με τον ευτροφισμό των νερών, καθώς και τη ρύπανση φυτοφαρμάκων.

Βιομηχανική ρύπανση: Οργανική, με επιπτώσεις στην κατανάλωση οξυγόνου των νερών, όπως από τις βιομηχανίες τροφίμων που είναι ανεπτυγμένες στην Ελλάδα (βιομηχανίες παστερίωσης γάλατος, σφαγεία).

Ρύπανση με θρεπτικά, με επιπτώσεις την εμφάνιση ευτροφισμού στα νερά, όπως από βιομηχανίες λιπασμάτων ή βιομηχανίες επίσης.

Ρύπανση με βαρέα μέταλλα, όπως από χημικές βιομηχανίες και βυρσοδεψεία.

Ευτροφισμός: Ο ευτροφισμός παρουσιάζεται σε λίμνες ή σε κλειστούς αβαθείς κόλπους κάτω από ορισμένες συνθήκες. Το

αποτέλεσμα είναι να μεταβάλλεται η πανίδα και η χλωρίδα των νερών, η θέα τους να είναι ιδιαίτερα αντιαισθητική και, λόγω της πράσινης γλοιώδους επιφάνειας, να δυσκολεύεται η αλιεία.

Ρύπανση από πετρελαιοειδή: Τα πετρελαιοειδή έχουν την ιδιότητα να διασπείρονται και να εξαπλώνονται σε τεράστιες εκτάσεις, επειδή σχηματίζουν μονομοριακές στρώσεις. Έτσι, καλύπτοντας την επιφάνεια του νερού, εμποδίζουν την ανταλλαγή των αερίων μεταξύ αέρα και νερού και βλάπτουν τους υδρόβιους οργανισμούς. Ακόμη, το πετρέλαιο επιδρά στις τροφικές αλυσίδες, ρυπαίνει τις πηγές τροφής που βρίσκονται στην αρχή της τροφικής αλυσίδας, εμποδίζει την αναπαραγωγή της θαλάσσιας ζωής και μειώνει την φυσική αντίσταση των οργανισμών.

Τοξικές χημικές ουσίες: Τοξικές χημικές ουσίες για τα υδάτινα οικοσυστήματα είναι τα βαριά μέταλλα, δηλαδή ο σίδηρος (Fe), το χρώμιο (Cr), ο μόλυβδος (Pb), ο υδράργυρος (Hg), το κάδμιο (Cd), ο ψευδάργυρος (Zn), το μαγγάνιο (Mn), ο χαλκός (Cu), το νικέλιο (Ni), το αρσενικό (As) κ.ά.

Ακόμη, φυτοφάρμακα, παρασιτοκτόνα, ζιζανιοκτόνα και οξέα πάνω από ένα όριο, προκαλούν δηλητηριάσεις, ανάσχεση της ανάπτυξης και της φωτοσύνθεσης, εκλεκτική συσσώρευση και απορρόφηση σε ορισμένα είδη.

Ρυπάνσεις από παρασιτοκτόνα και ζιζανιοκτόνα προέρχονται από τα απόβλητα των βιομηχανιών παραγωγής τους, από υφαντουργεία, από βιομηχανίες επεξεργασίας τροφών και από γεωργικές χρήσεις.

ΣΤ΄ ΤΑΞΗ**ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ TSEGANESH**

Στην αρχή της νέας χρονιάς λάβαμε γράμμα από την **Tseganesh** στο οποίο και απαντήσαμε. Η **Tseganesh** είναι το κοριτσάκι από την Αιθιοπία, του οποίου το Σχολείο μας είναι ανάδοχος μέσω της ActionAid. Γεννήθηκε το 2003 και δεν πηγαίνει σχολείο.

Αγαπητέ ανάδοχε,

Αυτή τη φορά θέλω να σας μιλήσω για τα ζώα που εκτρέφουμε.

Έχουμε δύο είδη ζώων στο σπίτι μας. Αυτά είναι βόδια και αγελάδες.

Τα βόδια χρησιμοποιούνται για να οργώσουν απέραντες φάρμες για την καλλιέργεια σπαρτών. Οι αγελάδες μας δίνουν γάλα, το οποίο χρησιμοποιούμε στο σπίτι.

Σας ευχαριστώ!

Αντίο

* * *

Ριζό, 7 Οκτωβρίου 2011

Αγαπητή Tseganesh,

Είμαστε οι μαθητές από την ΣΤ΄ τάξη του Δημοτικού Σχολείου Ριζού. Πριν από τρεις εβδομάδες άνοιξαν τα σχολεία. Η καθημερινή μας ζωή έχει αλλάξει. Πριν άνοιγουν τα σχολεία ξυπνούσαμε το πρωί αργά, παίζαμε όλη μέρα και γυρίζαμε στο σπίτι αργά το βράδυ. Κάποιοι από εμάς πηγαίναμε στα χωράφια, για να μαζέψουμε ροδάκινα και να βοηθήσουμε τους γονείς μας.

Τώρα πια τα πράγματα έχουν αλλάξει. Στις 8 το πρωί πηγαίνουμε στο σχολείο και σχολάμε στις 13.30. Μετά τρώμε στο σπίτι με την οικογένειά μας. Στη συνέχεια κάνουμε τα μαθήματά μας, ξεκουραζόμαστε και το απόγευμα παίζουμε με τους φίλους μας διάφορα παιχνίδια. Κάποια απογεύματα έχουμε κάποιες δραστηριότητες, όπως αγγλικά, ποδόσφαιρο, καράτε ή βυζαντινή μουσική. Αφού τελειώσουμε τις δραστηριότητές μας ή το παιχνίδι μας, επιστρέφουμε στο σπίτι, κάνουμε μπάνιο και πηγαίνουμε νωρίς για ύπνο, για να σηκωθούμε φρέσκοι το πρωί.

Έτσι περνάμε τις μέρες μας αυτόν τον καιρό.

Με αγάπη οι μαθητές
της ΣΤ΄ τάξης του Δ. Σ. Ριζού

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Στα πλαίσια του Κεφαλαίου «Ο άξονας και η περιστροφή της Γης – Ημέρα και Νύχτα» της ενότητας «Η Γη ως ουράνιο σώμα» του μαθήματος της Γεωγραφίας οι μαθητές της ΣΤ΄ Τάξης έγραψαν ένα παραμύθι, για να περιγράψουν στα μικρότερα παιδιά το φαινόμενο της μέρας και της νύχτας. Δημοσιεύουμε τρία απ' αυτά.

* * *

Σε έναν κάμπο ζούσαν δύο αδερφές. Η Μέρα, μια ξανθιά κοπέλα με μπλε μάτια τα οποία τα πήρε από τον

πατέρα της τον Ουρανό, έλαμπε από ομορφιά και καλοσύνη.

Αντιθέτως η

Νύχτα ήταν

ένα μελαχρινό,

κακό και

άχαρο

κορίτσι.

Ο

Ουρανός, ο

πατέρας των δύο

κοριτσιών,

αποφάσισε να

παντρέψει μια από τις

κόρες του. Έβγαξε, έβγαξε και βρήκε τον καλύτερο γαμπρό, τον Ήλιο, ένα όμορφο, έξυπνο, καλό και εργατικό παλικάρι.

Πήγαν στο παλάτι του Ήλιου και ο πατέρας γνώρισε τα κορίτσια στον μέλλοντα γαμπρό του.

Ο Ήλιος δεν μπόρεσε να διαλέξει μια από τις δύο και έτσι είπε στα κορίτσια: «Θα αποφασίσω βλέποντας την συμπεριφορά σας μέσα στο παλάτι». Έδωσε σε κάθε κοπέλα ένα χρηματικό ποσό, ένα υπέροχο δωμάτιο και από έναν υπηρέτη.

Η Νύχτα πήρε τα χρήματα και τα ξόδεψε όλα σε ρούχα, γλυκά, παπούτσια, διέταζε συνέχεια τον υπηρέτη με έναν κακό και άσχημο τρόπο. Η Μέρα μοίρασε τα χρήματα στους άστεγους πολίτες και έδωσε άδεια στον υπηρέτη, για να ξεκουραστεί, βλέποντας την σκληρή δουλειά μέσα στο παλάτι.

Ο Ήλιος είδε την συμπεριφορά των κοριτσιών και διάλεξε τη Μέρα. Η Νύχτα θύμωσε και από τότε, όταν βγαίνει η Μέρα από το παλάτι του Ήλιου, η Νύχτα κρύβεται, για να μην τη δει. Έτσι οι δυο αδερφές δεν συναντήθηκαν ποτέ ξανά.

Καρυπίδου Μαρία (ΣΤ΄ Τάξη)

* * *

Σε μια χώρα μακρινή και παράξενη πολύ ήταν ένας βασιλιάς με δύο πολύ καλά παιδιά. Ο πρώτος, ο μεγαλύτερος γιος του, ήταν πολύ καλός μαθητής και ήξερε πάρα πολλές γλώσσες. Ο άλλος, μικρότερος γιος του, ήταν πολύ τεμπέλης. Δεν ήθελε να πάει σχολείο, όλη την ημέρα κοιμότανε και όλο το βράδυ ήταν μπροστά στον υπολογιστή και μιλούσε στο FACE BOOK με φίλους του από όλο τον κόσμο.

Ξαφνικά ο βασιλιάς αρρώστησε και οι σύμβουλοί του του είπαν ότι πρέπει να αποφασίσει ποιος από τους δύο γιους του θα γίνει ο αντικαταστάστης του. Ο ένας ήταν άξιος. Ο άλλος κατάφερε να κάνει τη χώρα του πολύ γνωστή σε όλο τον κόσμο. Δεν ήξερε τι να αποφασίσει.

Όσπου μια μέρα που κοιμότανε είδε ένα όνειρο. Ο ένας του γιος έτρεχε στους διαδρόμους του παλατιού και οι διάδρομοι ήταν φωτεινοί. Και μετά είδε τον μικρό του γιο να τρέχει στους διαδρόμους του παλατιού και αυτοί να είναι σκοτεινοί και ο γιος του να μην σκοντάφτει και να μην χτυπάει στους τοίχους του διαδρόμου. Το άλλο πρωί φώναζε τους γιους του και τους συμβούλους του, για να τους πει ποιος θα γίνει βασιλιάς. «Ο μεγάλος μου ο γιος θα είναι βασιλιάς αυτού του κράτους την ημέρα. Ο

μικρός μου ο γιος θα είναι βασιλιάς της νύχτας, γιατί τη νύχτα κάνει θαύματα».

Ποτουρίδης Ιωακείμ (ΣΤ΄ Τάξη)

* * *

Κάποτε, πολύ παλιά, ήταν ο Ουρανός και η Γη. Μετά παντρεύτηκαν και έκαναν δύο κόρες, την Ημέρα και τη Νύχτα. Μετά από πολλά χρόνια πήγαν στο σπίτι των δύο κοριτσιών ο Ήλιος και το Φεγγάρι. Τους υποδέχτηκαν με χαρά. Ο Ήλιος παντρεύτηκε την Ημέρα και το Φεγγάρι τη Νύχτα και τις πήραν στα παλάτια τους. Η μητέρα τους η Γη στενοχωρήθηκε τόσο που συνέχεια πήγαινε 12 ώρες στη μία και 12 ώρες στην άλλη.

Ακόμη και σήμερα ο Ουρανός και η Γη επισκέπτονται τις δύο κόρες τους. Καμιά δεν είναι παραπονεμένη και ζουν ακόμα χαρούμενοι.

Χατζιωαννίδης Νεόφυτος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Ο **Μακεδονικός αγώνας** ήταν ένοπλη αντιπαράθεση στις αρχές του 20ου αιώνα που διήρκεσε περίπου 4 χρόνια (1904-1908) και διεξήχθη στη Μακεδονία (τότε μέρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας) μεταξύ κυρίως Βουλγάρων και Ελλήνων. Ξεκίνησε από την περιοχή της Καστοριάς και περί το τέλος του είχε επεκταθεί σ' όλη τη σημερινή Μακεδονία μέχρι και των περιοχών του Μοναστηρίου, Γευγελής, Δοϊράνης κ.λπ..

Ο Μακεδονικός Αγώνας θα μείνει στη μνήμη των περισσότερων ως ένας ανορθόδοξος πόλεμος ελληνικών και βουλγαρικών ενόπλων σωμάτων μέσα στην τουρκική επικράτεια. Σκοπός των ελληνικών σωμάτων ήταν να περιφρουρήσουν το εθνικό φρόνημα των χωριών, ν' αποκαταστήσουν την τάξη σε όσα χωριά είχαν σημειωθεί αποσκιρτήσεις μετά από πιέσεις των αντιπάλων, να εξουδετερώσουν τις ένοπλες ομάδες και να περιορίσουν τη δράση των ληστρικών σωμάτων, τα οποία κινούνταν μεταξύ παρανομίας και εθνικού αγώνα, ταλαιπωρώντας τους αγροτικούς πληθυσμούς.

Ο αγώνας αυτός άρχισε ουσιαστικά το 1903 και πήρε τέλος το 1908, όταν θεσπίστηκε το τουρκικό σύνταγμα με το κίνημα των Νεοτούρκων. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα, δύο ήταν οι κυριότεροι εχθροί του ελληνικού στοιχείου: οι Βούλγαροι κομιτατζήδες και οι Τούρκοι σωβινιστές.

Ιδιαίτερα σκληρός ήταν ο αγώνας στην ελώδη λίμνη των Γιαννιτσών, σημείο στρατηγικής σημασίας για τον έλεγχο των οδικών αρτηριών, ενώ πολυάριθμες και φονικότατες μάχες έγιναν στα βουνά της δυτικής Μακεδονίας για την τελική επικράτηση σε διαφιλονικούμενα σλαβόφωνα χωριά.

Από το 1906 ο τουρκικός στρατός ανέλαβε σημαντικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις και περιόρισε αισθητά τη δράση των ενόπλων ομάδων, ελληνικών και βουλγαρικών. Πάντως, κατά τη διετία 1907-1908 τα ελληνικά σώματα είχαν κερδίσει σημαντικό έδαφος σε όλη την έκταση της Μακεδονίας και είχαν διασφαλίσει είτε την

παραμονή, είτε την επανασύνδεση με το Πατριαρχείο πολυάριθμων ελληνικών κοινοτήτων.

Είναι γεγονός, ότι ποτέ οι Έλληνες δεν υπολόγισαν θυσίες, προκειμένου να γλιτώσει η Μακεδονία από τους Βουλγάρους, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν κάθε μέσο, προκειμένου να την κάνουν Βουλγαρική. Η τακτική τους αυτή, αφύπνισε τους Έλληνες, πολλοί και από όλα τα μέρη της Ελλάδος, έτρεξαν εθελοντές, για να βοηθήσουν τους Έλληνες Μακεδόνες στο σκληρό και άνιστο αγώνα τους.

Τον αγώνα τους συντόνισαν ο μητροπολίτης Καστοριάς Γερμανός Καραβαγγέλης, ο Ίων Δραγούμης από το προξενείο της Ελλάδας στο Μοναστήρι, ο Λάμπρος Κορομηλάς από το προξενείο της Θεσσαλονίκης και ο Δημήτριος Καλαποθάκης από την Αθήνα. Άλλοι σημαντικοί Μακεδονομάχοι ήταν ο Άρμεν Κούπτσιος, ο Τέλλος Άγρας, ο Μιχαήλ Σιωνίδης, ο Λουκάς Κόκκινος, ο Κωνσταντίνος Ρίζος, ο Γεώργιος Μόδης, ο Γεώργιος Γιώτας, ο Κωνσταντίνος Χρήστου, ο Ευάγγελος Νάτσης, ο Φιλόλαος Πηχεών, ο Δούκας Γαϊτατζής, ο Θεοχάρης Κούγκας, ο Κωνσταντίνος Μαζαράκης, ο Κωνσταντίνος Γαρέφης, ο Γεώργιος Παπαστεφάνου, ο Λαμπρινός Βρανάς, ο Στέφανος Παπαγάλος, ο Γεώργιος Δικώνυμος, ο Χρήστος Βέσκος, ο Γεώργιος Ζουρίδης, ο Χρήστος Δρεμλής, ο Γεώργιος Σεϊμένης, ο Αριστείδης Μαργαρίτης, ο Ζαχαρίας

Παπαδάς, ο Παύλος Κύρου, ο Γεώργιος Γιαγκλής, ο
Γεώργιος Στρατινάκης, ο Αριστείδης Κιτράκης, ο

Γεώργιος Κακουλίδης, ο Νικόλαος Ρόκας κ.ά.

Καρυπίδου Μαρία, Φαντίδης Χαράλαμπος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ

Ο ναός που οι Αθηναίοι αφιέρωσαν στην προστάτιδα της πόλης τους, Αθηνά Παρθένο, είναι το λαμπρότερο δημιούργημα της αθηναϊκής

δημοκρατίας στην περίοδο της μεγάλης ακμής της και το αρτιότερο ως προς τη σύνθεση και την εκτέλεση από τα οικοδομήματα του Ιερού Βράχου.

Μετά τα Περσικά η Αθήνα αναδείχτηκε σε σπουδαία πόλη διαθέτοντας ισχυρό ναυτικό. Θεσπίστηκε η Δηλιακή συμμαχία, και τα χρήματα που πρόσφεραν οι πόλεις φυλάσσονταν στη Δήλο. Αργότερα όμως μεταφέρθηκαν στην Αθήνα και ο Περικλής χρησιμοποίησε μέρος των χρημάτων αυτών για την ανέγερση του Παρθενώνα.

**Αγαπίδης Άλκης, Δημητριάδου Όλγα,
Κελεσιδης Νίκος, Ταφάνι Έντα (ΣΤ΄ Τάξη)**

Ο ΑΡΙΩΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

Ο **Αρίων** ήταν θρυλικός ποιητής και κιθαρωδός της αρχαίας Ελλάδας, που καταγόταν από τη Λέσβο. Φέρεται ότι έζησε στην αυλή του Περίανδρου, τυράννου της Κορίνθου. Θεωρείται επινοητής του διθυράμβου. Σύμφωνα με την αφήγηση του Ηρόδοτου (Α, 23-24), ο Αρίων έλαβε μέρος και κέρδισε σε ένα μουσικό διαγωνισμό στη Σικελία. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού επιστροφής του οι ναύτες συνωμότησαν να σκοτώσουν τον κιθαρωδό και να κλέψουν τα πλούσια έπαθλα. Του έδωσαν το δικαίωμα να επιλέξει ανάμεσα στην αυτοκτονία με την πρόεπουσα ταφή στην ξηρά ή να ριχθεί στη θάλασσα και να χαθεί.

Φυσικά καμία από τις δύο προτάσεις δεν άρεσε στον Αρίωνα που ζήτησε την άδεια να τραγουδήσει για τελευταία φορά. Παίζοντας την κιθάρα του, ο Αρίων τραγούδησε έναν ύμνο στον Απόλλωνα, τον θεό της ποίησης. Το τραγούδι του προσέελκυσε δελφίνια γύρω από το πλοίο. Στο τέλος του

Φαντίδης Χαράλαμπος, Χατζηιωαννίδης Νεόφυτος (ΣΤ΄ Τάξη)

Ο Παρθενώνας χτίστηκε πάνω σε προηγούμενο ναό της Αθηνάς, ο οποίος καταστράφηκε από τους Πέρσες κατά τη διάρκεια των Περσικών πολέμων.

Πιο αναλυτικά: Πιστεύεται πως υπήρχε από τα Γεωμετρικά χρόνια (7ος αι. π.Χ.) στη θέση που κτίστηκε ο Παρθενώνας ένας ναός (1) πλίνθινος πάνω σε λίθινα θεμέλια. Τον 6ο αι. π.Χ. κτίστηκε ένας πώρινος ναός που διακοσμήθηκε με εναετία γλυπτά που εκτίθενται στο Μουσείο της Ακρόπολης, (λέοντες και ο Ηρακλής με τον Τρίτωνα). Μετά τη μάχη του Μαραθώνα το 490 π.Χ. άρχισε να κτίζεται ένας μαρμάρινος ναός γύρω από τον πώρινο, ο οποίος όμως καταστράφηκε το 480 π.Χ. από τους Πέρσες. Στη θέση του ναού αυτού οικοδομήθηκε ο Παρθενώνας.

Άρχισε να κτίζεται το 447 π.Χ. και οι οικοδομικές εργασίες τέλειωσαν μόλις σε εννιά (9) χρόνια (χρόνος ρεκόρ για την εποχή), δηλαδή το 438 π.Χ. Από το 438 ξεκίνησαν τα έργα διακόσμησης και τελείωσαν το 432 π.Χ.

τραγουδιού του ρίχτηκε στη θάλασσα και σώθηκε χάρη στη βοήθεια ενός δελφινιού που τον μετέφερε με ασφάλεια στο ακρωτήριο Ταίναρο.

Ο Αρίων συνέχισε ως την Κόρινθο με άλλα μέσα και συνάντησε τους ναύτες που προσπάθησαν να τον σκοτώσουν. Ο

βασιλιάς, ωστόσο, δεν πίστεψε στην ιστορία του Αρίωνα. Οι ναύτες, όμως, πιστεύοντας ότι ο Αρίων ήταν νεκρός, είπαν στον

βασιλιά ότι είχε αποφασίσει να μείνει στην Ιταλία. Τότε εκείνος κατάλαβε πως η ιστορία του Αρίωνα ήταν αληθινή και τιμώρησε τους ναύτες με θάνατο.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

Οι εργασίες που κάνουμε στο χωριό μου το Φθινόπωρο χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες:

- 1) Αυτές που γίνονται στα χωράφια
- 2) Αυτές που γίνονται για να ετοιμάσουμε το σπίτι για το χειμώνα και

3) Παρασκευή τροφίμων

Δουλειές στα χωράφια

- Μαζεύουμε μήλα, κυδώνια, ακτινίδια, λωτούς, σταφύλια.

- Οργώνουμε τα χωράφια και σπέρνουμε σιτάρι.
- Καθαρίζουμε τις ρίζες γύρω από τα δέντρα, για να μην φέρουνε σκουλήκια.
- Άμα πέσουν τα φύλλα από τα δέντρα, αρχίζει το κλάδεμα,
- Ραντίζουνε.
- Φυτεύουνε δεντράκια.
- Κόβουνε ξύλα.

Δουλειές του σπιτιού

- Οι νοικοκυρές κάνουν γενική καθαριότητα και στρώνουν τα χειμωνιάτικα χαλιά έως του Αγίου Δημητρίου.
- Μαζεύουνε τα καλοκαιρινά ρούχα και βγάζουν τα χειμωνιάτικα.
- Καθαρίζουν τους κήπους από τις καλοκαιρινές καλλιέργειες (φασολάκια, ντομάτες) και τους ετοιμάζουν για της **Αγαπίδης Άλκης, Δημητριάδου Όλγα, Ποτουρίδης Ιωακείμ, Φαντίδης Θεόφιλος (ΣΤ΄ Τάξη)**

χειμερινές καλλιέργειες (πράσα, λάχανα, σπανάκια).

- Οι άντρες κάνουν συντήρηση της σκεπής και καθαρίζουν τα λούκια από τις σκεπές.

Παρασκευή τροφών

- Οι άντρες πατάνε το σταφύλι, για να κάνουν κρασί και τσίπουρο.
- Οι γυναίκες μαζεύονται πολλές μαζί και κάνουν υβριστό (παραδοσιακό μακαρόνι που το ψήνουν στο φούρνο) μακαρίνα (παραδοσιακό μακαρόνι με γάλα και αυγά) και τραχανά.
- Φτιάχνουν στίπα για το χειμώνα, ψητές πιπεριές και μελιτζάνες από τον κήπο και ντομάτες σε βαζάκια.

Ο PABLO GARCIA ΣΤΗΝ ΣΚΥΔΡΑ

Στις 8/10/11 ο PABLO GARCIA είχε έρθει στην Σκύδρα στο Σύνδεσμο Φιλάθλων Π.Α.Ο.Κ για τα εγκαίνια του γραφείου. Εκεί ο σύνδεσμος πουλούσε μπλούζες του συνδέσμου.

Μόλις συγκεντρώθηκε αρκετός κόσμος, αρχίσαμε να τραγουδάμε συνθήματα του Π.Α.Ο.Κ και του PABLO GARCIA. Όταν καταλάβαμε ότι ήρθε, τρέχαμε στις σκάλες για να προλάβουμε να μπούμε στα γραφεία του Συνδέσμου.

Αφού μπήκε στα γραφεία, βγήκε έξω στο μαπαλκόνι και τον χειροκροτούσαμε, του φωνάξαμε να κατέβει, πετούσαμε κροτίδες στους δρόμους και πυροτεχνήματα.

Όταν μπήκε στα γραφεία, τρέξαμε στην πόρτα που οδηγούσε στα γραφεία, για να πάρουμε αυτόγραφα και φωτογραφίες, αλλά, επειδή είχε αρκετό κόσμο, εγώ έφυγα.

Χατζιωαννίδης Νεόφυτος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΛΕΜΕ;

«Πληρώνω τη νύφη»

Παλαιότερα, σε πολλά μέρη της Ελλάδας, οι γονείς όχι μόνο δεν προίκιζαν τα κορίτσια τους, αλλά για να τα δώσουν σε γαμπρούς ζητούσαν, ανάλογα με την ομορφιά και τ' άλλα προσόντα των θυγατέρων τους, χρήματα ή ζώα. Τις περισσότερες φορές όμως, την προίκα δεν την πλήρωναν οι γαμπροί, αφού ως νέοι δεν είχαν την οικονομική άνεση, αλλά οι πατεράδες τους ή άλλοι πλούσιοι συγγενείς.

Αυτοί οι άλλοι λοιπόν, πλήρωναν τη νύφη, έδιναν δηλαδή ό,τι ζητούσε ο πατέρας της, γινόταν ο γάμος αλλά οι ίδιοι δεν είχαν κανένα όφελος. Από την παλαιά αυτή συνήθεια έμεινε η φράση «πληρώνω τη νύφη» να σημαίνει ότι υφίσταμαι τις συνέπειες από επιλογές, παραλήψεις ή λάθη άλλων.

* * *

«Του άλλαξε τα φώτα»

(Από το βιβλίο της Γιολάντας Τσορώνη – Γεωργιάδη «Γιατί το λέμε έτσι...»)

Φαντίδης Γιώργος, Φαντίδης Χαράλαμπος (ΣΤ΄ Τάξη)

Πριν εφευρεθεί ο ασύρματος, οι συνεννοήσεις κατά τη διάρκεια της νύχτας μεταξύ τμημάτων του στρατού γίνονταν με φωτεινά σήματα, τα οποία εξέπεμπαν στρατιώτες, που ονομάζονταν *σηματοωροί*. Το καθένα είχε ιδιαίτερο νόημα και σύγχυση σ' αυτά έφερνε ασυνεννοησία.

Στις περιπτώσεις που κάποιος σηματοωρός πειθαναγκαζόταν από εχθρούς να κάνει σήματα αντίθετα από εκείνα που έπρεπε, γινόταν αθέλητα όργανο των εχθρών, προδότης, αιτία κακού στους δικούς του. Για να φτάσει όμως ένας φωτοσηματοδότης στο σημείο να γίνει όργανο του εχθρού και να εκτελέσει εντολές του, θα έπρεπε να τον έχουν βασανίσει πολύ. Εξ αιτίας αυτού, η φράση «του άλλαξαν τα φώτα» σημαίνει ότι τον κακοποίησαν, τον τυράνησαν, τον βασάνισαν ανυπόφορα.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 2011
ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΡΙΖΟ

Ηλιάδου Κασιανή του Γεώργιου
Λογιστικής Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης

Θεοδοσίου Βασιλική του Γεώργιου
Χημείας Ιωαννίνων

Παρασκευαδέλη Βασιλική του Αριστείδη
Λογιστικής Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Πρέβεζα)

Παρασκευαΐδου Μαρία του Ιωάννη
Εκπ/κών Ηλεκτρονικής Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.
Αθήνας

Σελίδου Ελίζα του Βασίλειου
Τεχνολογίας Τροφίμων Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης

Τοπούζη Ταμάρα του Χριστόφορου
Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής
Αιγαίου (Λήμνος)

Τσιτλακίδου Αλεξάνδρα του Γεώργιου
Γεωλονίας Θεσσαλονίκης

Φωτιά Αναστασία του Ευάγγελου
Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπ/σης Θράκης
(Αλεξανδρούπολη)

Αντωνιάδου Αναστασία του Παύλου
Νοσηλευτική Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης

Παρασκευαΐδου Μαρία του Γεώργιου
Λογοθεραπείας Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ιωάννινα)

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΡΙΖΟ ΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝ
ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΕΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΚΥΔΡΑΣ
ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2010 – 2011

Α΄ ΤΑΞΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Παπαδόπουλος Στέφανος του Ι. 19 10/13

Β΄ ΤΑΞΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Αθανασιάδου Κυριακή του Θ. 20

Φαντίδου Δήμητρα του Ι. 20

Σελίδου Σοφία – Στεφανία του Θ. 19 10/13

Παπαδοπούλου Παρθένα του Ε. 19 6/13

Γ΄ ΤΑΞΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Χατζιωαννίδου Ελένη του Ι. 20

Τσουλγάι Ερμίρα του Α. 19 11/13

Παυλίδης Ηλίας του Χρυσ. 19 9/13

Α΄ ΤΑΞΗ ΛΥΚΕΙΟΥ

Φωτίου Χριστίνα του Δ. 18,1

Β΄ ΤΑΞΗ ΛΥΚΕΙΟΥ

Ηλιάδου Ελευθερία του Κ. 19,6

Γ΄ ΤΑΞΗ ΛΥΚΕΙΟΥ

Φωτιά Αναστασία του Ε. 19,1

Θεοδοσίου Βασιλική του Γ. 18,8

Τοπούζη Ταμάρα του Χ. 18,7

Τσιτλακίδου Αλεξάνδρα του Γ. 18,5

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων και το διδακτικό προσωπικό του Δημοτικού Σχολείου Ριζού ευχαριστούν θερμά:

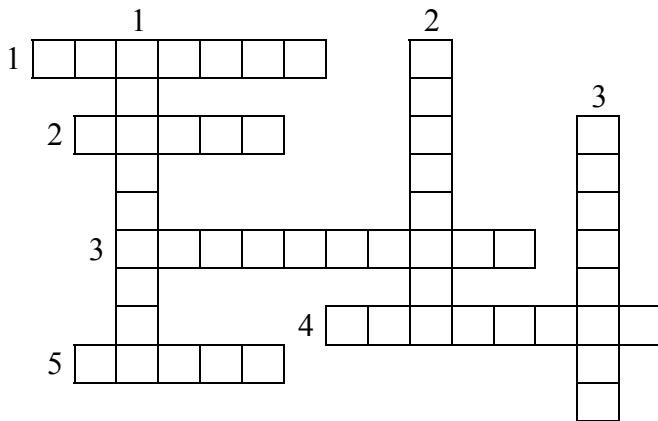
- Τον ιερέα της ενορίας του Ριζού πατέρα Ιωάννη Βασιλειάδη για τη δωρεά αθλητικού υλικού στο Σχολείο μας.
- Την κ. Ρούλα Θεοδοσίου για την προσφορά βιβλίων για τη βιβλιοθήκη του Σχολείου μας.

**ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ
ΒΡΕΙΤΕ ΤΑ 15 ΕΙΔΗ ΨΑΡΙΩΝ**

Γ	Λ	Ω	Σ	Σ	Α	Κ	Α	Γ	Β	Μ	Ν
Α	Π	Ο	Α	Μ	Κ	Φ	Θ	Ο	Ι	Κ	Π
Υ	Ρ	Σ	Ρ	Λ	Λ	Φ	Φ	Υ	Χ	Ο	Ο
Ρ	Ε	Τ	Δ	Κ	Φ	Α	Α	Λ	Ζ	Λ	Α
Ο	Α	Ω	Ε	Λ	Μ	Γ	Μ	Ι	Η	Ι	Τ
Σ	Μ	Ν	Λ	Ο	Γ	Γ	Ψ	Α	Κ	Ο	Ο
Γ	Ο	Β	Α	Ρ	Α	Ρ	Γ	Ν	Λ	Σ	Ρ
Ν	Μ	Ε	Γ	Α	Χ	Ι	Μ	Ο	Α	Ι	Ε
Μ	Λ	Η	Β	Γ	Ν	Ε	Π	Σ	Ξ	Ζ	Α
Π	Ε	Σ	Τ	Ρ	Ο	Φ	Α	Ι	Ι	Υ	Θ
Α	Μ	Μ	Α	Μ	Γ	Χ	Κ	Κ	Φ	Ρ	Ε
Ρ	Ν	Ε	Ο	Ο	Ζ	Ψ	Α	Υ	Ι	Β	Ρ
Μ	Ψ	Ρ	Π	Υ	Ν	Ρ	Λ	Α	Α	Ε	Ι
Π	Ο	Ν	Ρ	Γ	Χ	Ζ	Ι	Λ	Σ	Λ	Ν
Ο	Ξ	Α	Χ	Γ	Ε	Β	Α	Φ	Υ	Χ	Α
Υ	Π	Ρ	Κ	Ρ	Λ	Μ	Ρ	Τ	Ψ	Ρ	Σ
Ν	Δ	Ι	Κ	Ι	Γ	Ε	Ο	Ο	Π	Ν	Ψ
Ι	Ι	Λ	Ζ	Ε	Α	Μ	Σ	Ν	Τ	Ρ	Α
Λ	Α	Β	Ρ	Α	Κ	Ι	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ω
Β	Ε	Τ	Σ	Ι	Π	Ο	Υ	Ρ	Α	Ι	Κ

Κελεσιδης Βασίλης, Φαντίδης Γιώργος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Άφθονα υλικά αγαθά.
2. Αυτός που βαπτίζει το παιδί..
3. Σχέδιο νόμου για ψήφιση.
4. Αυτός που προέρχεται από συμφωνία του συνόλου.
5. Είδος ναρκωτικού από το φυτό ινδική κάνναβη.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Το σύνολο των ομογενών Ελλήνων σε ξένη χώρα.
2. Συρραμμένα φύλλα χαρτιού για γράψιμο.
3. Βόρειος ξερός και κρύος άνεμος.

Καρυπίδου Μαρία, Φαντίδης Χαράλαμπος (ΣΤ΄ Τάξη)

Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ ΤΗΣ ΤΣΑΝΤΑΣ

Πάνω της βάζουμε κεράκια και τα σβήνουμε.
Μ' αυτήν ανεβαίνουμε σε ψηλά μέρη.
Η θεά της ομορφιάς.
Το αντίθετο της ημέρας.

Μεταφορικό μέσο.
Θεός του πολέμου και ομάδα της Α΄ εθνικής κατηγορίας.

Ποτουρίδης Ιωακείμ, Φαντίδης Θεόφιλος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΒΡΕΙΤΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

Ω	Ο	Α	Κ	Ο	Σ
Ι	Ο	Ν	Ι	Π	

Ο	Ω	Α	Β	Ι	Σ
Λ	Σ	Ο	Τ	Ν	

Ποτουρίδης Ιωακείμ, Φαντίδης Θεόφιλος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- Γιατί οι Πόντιοι σπέρνουν καρφίτσες και τις ποτίζουν;
- Για να γίνουν κάγκελα.
* * *
- Γιατί ο Πόντιοι βάζουν τη σόμπα στη μέση του δωματίου;
- Για να έχουν κεντρική θέρμανση.
* * *
- Γιατί οι Πόντιοι δεν αλλάζουν ποτέ παξιμάδια στα εργαλεία τους;
- Γιατί τα τρώνε!

Παπαδόπουλος Παναγιώτης, Χατζηιωαννίδη Νεόφυτος (ΣΤ΄ Τάξη)

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

«**Το καρφί βγαίνει, αλλά η τρύπα μένει**» (Τούρκικη παροιμία)

Ο κακός λόγος ξεχνιέται, αλλά οι συνέπειές του παραμένουν.

Ξεπερνιούνται ορισμένες δύσκολες καταστάσεις, αλλά αφήνουν τα σημάδια τους.
* * *

«**Ο χωριάτης κι αν πλουτύνει, το τσαρούχι δεν τ' αφήνει**»

Μερικοί νεόπλουτοι διατηρούν τις παλιές κακές συνήθειές τους, που προδίδουν την προέλευσή τους.

Δημητριάδου Όλγα, Φαντίδης Στάθης (ΣΤ΄ Τάξη)

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Κίτρινος είμαι και χλομός
πολλή δύναμη έχω
με δένουνε και με σφαλούν
εγώ φεύγω και τρέχω.
Εις τα εντόσθια της γης
γεννιούμαι ο καημένος
και πάλι με θάβουνε στη γη
σα να 'μουν πεθαμένος.

Τι είναι;

(ἔρωσθ' ο)

Μαυροφόρος κατεβαίνει
στο κεφάλι του φορεί τσουκάλι
και σα γυναίκα μοιάζει.

Τι είναι;

(ἔρωσθ' ο)

Κελεσιδης Νίκος, Ταφάνι (ΣΤ΄ Τάξη)

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 124

ΒΡΕΙΤΕ ΤΑ 15 ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ: (ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ) ΚΟΝΓΚΟ, ΝΙΓΗΡΙΑ, ΤΟΓΚΟ (**ΚΑΘΕΤΑ**) ΜΑΛΙ, ΚΕΝΥΑ, ΑΛΓΕΡΙΑ, ΛΕΣΟΤΟ, ΤΑΝΖΑΝΙΑ, ΣΟΥΔΑΝ, ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ΛΙΒΕΡΙΑ, ΣΕΝΕΓΑΛΗ, ΚΑΜΕΡΟΥΝ, ΤΣΑΝΤ (**ΔΙΑΓΩΝΙΑ**) ΜΑΔΑΓΑΣΚΡΗ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ: ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ 1. ΤΡΙΠΟΛΗ 2. ΚΑΪΡΟ 3. ΛΟΥΑΝΤΑ 4. ΝΙΑΜΕΪ **ΚΑΘΕΤΑ** 1. ΤΥΝΙΔΑ 2. ΑΜΠΟΥΓΙΑ 3. ΑΛΓΕΡΙ 4. ΜΑΠΟΥΤΟ

Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ: ΑΤΛΑΝΤΑΣ, ΦΥΛΕΤΙΚΕΣ, ΡΟΔΟΛΦΟΥ, ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ, ΚΑΛΑΧΑΡΙ, ΗΜΙΕΡΗΜΕΣ

ΒΡΕΙΤΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ: ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΥΝΙΔΑ

